

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

6. juni 2012

Re. Ønske om etablering af specialgruppe

Nordic Content Protection – STOP er et samarbejde mellem de fleste aktører og interessenter på betalings-tv markedet i norden. Medlemmer af STOP er bl.a. Boxer, Canal Digital DTH, Premier League, Discovery, Divisionsforeningen, TV2 Danmark, Canal + (TV4), TVNORGE (SBS), TV 2 Norge, Norges Idrettsforbund, Svenska Ishockeyförbundet, Svenska fotbollsforbundet, RiksTV, Canal Digital Kabel, Com Hem, Viasat og det norske fodboldforbund. STOP arbejder med at bekæmpe pirateri på betalings-tv og har gennem en årrække ført eller politianmeldt hundrevis af sager.

Immaterielle rettigheder spiller en større og mere central rolle i samfundsøkonomien end tidligere, og der er ingen grund til at tro at den udvikling vil stoppe. Tværtimod er der god grund til at tro at disse rettigheder vil spille en stadig stigende rolle. Det er også realistisk at forstille sig, at det er denne type af produkter som det danske samfund skal leve af i fremtiden. Det er derfor meget vigtigt at netop denne type af produkter, som minimum gives en ligeså god retlig beskyttelse som traditionelle rørlige produkter. De senere års skærpselser af bl.a. lov om ophavsret er et vigtigt skridt i denne retning.

Desværre yder retshåndhævelsen i Danmark ikke de eksisterende regler retfærdighed. Problemet er ikke, at politiet og anklagemyndigheden (herefter myndighederne) ikke forsøger at løfte opgaven, men mere at de eksisterende strukturer i flere tilfælde besværliggør eller decideret forhindrer en reel retshåndhævelse. Problemerne er mange, men særligt Internets grænseoverskridende struktur og den manglende kompetence hos myndighederne er udslagsgivende. Den anden side af problemet er, at i de tilfælde hvor myndighederne rent faktisk prioriterer og gennemfører retshåndhævelse kræver det uforholdsmæssigt store resurser. Der er en række eksempler på sager ført af myndigheder, hvor der er brugt uforholdsmæssig lang tid på forberedelse. Og yderligere er det desværre sjældent at denne nyvundne kompetence kan genbruges, fordi samme medarbejder ikke får samme sagstype igen. Et andet åbenbart og grundlæggende problem er, at anklagemyndigheden og politiet ikke deler prioriteringer. Dette giver et åbenbart misforhold i motivationen til at prioritere forskellige typer af sager.

I forhold til IPR sager er der yderligere det faktum at der ofte er brug for en hurtig og forebyggende indsats eller der kan være sager hvor det ikke er muligt at identificerer hvilken politikreds sagen tilhører, f.eks. i forhold til krænkelse via Internet fra 3. lande. Her spiller det eksisterende system fallit, og sagen vil ofte ende med at blive afvist eller henlagt.

I Sverige har man indset dette og etablerede for 3 år siden¹ en specialenhed med særlig fokus på IPR krænkelse. Denne enhed har været en stor succes og bliver udvidet fra 2 til 4 anklagere fra september 2012. En samlet enhed gør det også lettere at gennemføre undervisning på teknisk vanskelige områder, noget som er stort set umuligt med det nuværende system.

Det er vores opfattelse at Danmark med fordel kan se på den svenske model og indføre noget tilsvarende. Det bryder med princippet om, at politikredsene skal kunne håndtere alle typer af sager, men dette er dog sket tidligere med sporingsgruppen, som med stor succes har løst opgaver på tværs af politikredsene.

Nærværende henvendelse skal på ingen måde ses som en udtømmende gennemgang af status, men nærmere som en kort skitsering af problemstillingen og fremførelsen af et stærkt ønske om etablering af en sådan specialenhed efter svensk model. STOP er derfor indstillet på at bistå med en nærmere udredning eller gennemgang såfremt dette er ønskeligt.

Med venlig hilsen

David Würgler
Direktør

---

¹ Til belysning af tankesættet bag den svenske vedlæggelse beslutningsgrundlaget fra Sverige som bilag.